

Consument moet geen verzendkosten betalen bij verzaking verkoop op afstand

Wanneer een consument bij een verkoop op afstand gebruik maakt van zijn verzakingsrecht, kan de verkoper de (oorspronkelijke) leverings- of verzendkosten niet op de consument verhalen. Dat heeft het Europees Hof van Justitie beslist in zijn arrest van 15 april 2010.

Jochen Schraeyen

Het arrest van het Hof vloeit voort uit een geschil tussen het Duitse postorderbedrijf *Heinrich Heine* en de Duitse consumentenorganisatie *Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen*. De algemene voorwaarden van Heinrich Heine bepaalden dat de consument 4,95 euro aan verzendkosten moest betalen, en dat de leverancier dat bedrag bij verzaking door de consument niet moest terugbetalen. De Duitse consumentenorganisatie verzette zich tegen zo'n regeling omdat zij meende dat die in strijd was met het Europees en Duits recht.

Het Duitse *Bundesgerichtshof* richtte zich tot het Hof van Justitie voor een prejudiciële beslissing over de interpretatie van de toepasselijke bepalingen bij een herroeping of verzaking van een op afstand gesloten verkoop. Die bepalingen zijn vervat in richtlijn 97/7 over de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten (de 'richtlijn').

In artikel 6 van de richtlijn staat dat de consument bij elke overeenkomst op afstand beschikt over een termijn van ten minste zeven werkdagen waarbinnen hij de overeenkomst kan herroepen zonder betaling van een boete en zonder opgave van redenen. Aan de consument kunnen, voor de uitvoe-

ning van zijn herroepingsrecht, ten hoogste de rechtstreekse kosten voor het terugzenden van de goederen worden aangerekend. Wanneer de consument het herroepingsrecht uitoefent, is de leverancier verplicht de door de consument gestorte bedragen zo spoedig mogelijk en in elk geval binnen 30 dagen, kosteloos terug te betalen. In België is die regeling opgenomen in artikel 47 van de wet over marktpraktijken en consumentenbescherming (die op 12 mei 2010 in werking treedt).

De richtlijn beoogt op het gebied van op afstand gesloten overeenkomsten een minimale harmonisatie tot stand te brengen. De lidstaten kunnen dan ook, voor zover dat verenigbaar is met de principes van vrij verkeer, strengere bepalingen - bepalingen die de consument een grotere bescherming bieden - opnemen in hun nationale regeling.

In het Duitse geschil rees de vraag of de strekking van artikel 6 van de richtlijn van die aard is dat zij het aanrekenen van de kosten van verzending van de goederen verbiedt wanneer de consument zijn herroepingsrecht uitoefent, dan wel of de EU-lidstaten bevoegd zijn om te bepalen wie die kosten moet betalen.

PRIJS EN KOSTEN

In zijn arrest oordeelt het Hof dat artikel 6

van de richtlijn voorziet in een algemene verplichting tot terugbetaling in hoofde van de leverancier bij herroeping door de consument. Die terugbetaling omvat *alle* bedragen die de consument stortte naar aanleiding van de overeenkomst, ongeacht de oorzaak van betaling ervan. De terugbetaling gaat dus niet enkel over de betaalde

prijs, maar ook over de kosten die de consument heeft gedragen.

Voorts oordeelt het Hof dat de richtlijn verbiedt dat na de herroeping van de overeenkomst toch de kosten van de oorspronkelijke (heen)verzending van het product aan de consument worden aangerekend. De richtlijn zegt namelijk dat, in geval van herroeping, enkel de rechtstreekse kosten voor het terugzenden aan de consument in rekening mogen worden gebracht. Volgens het Hof zou het in rekening brengen van andere kosten voor de consument een afschrikkende werking hebben voor de uitoefening van zijn herroepingsrecht, wat indruist tegen de doelstelling van de richtlijn. Dat de consument vóór het sluiten van de overeenkomst in kennis is gesteld van het bedrag van de verzendkosten neemt de afschrikkende werking van het aanrekenen van die kosten in geval van herroeping niet weg.

Door dit arrest kunnen de EU-lidstaten in hun nationale regelgeving dus niet langer toestaan dat de leverancier in een op afstand gesloten overeenkomst de kosten van verzending van de goederen aanrekenen aan de consument die zijn herroepingsrecht uitoefent. Gelet op de algemene formulering door het Hof kunnen andere administratieve of afhandelingskosten evenmin op de consument worden verhaald.

(De auteur is advocaat)

Hvl, 15 april 2010 nr. C-511/08

curia.europa.eu